

holdt meget af. Naar jeg saaledes mindes den Holdning, som det ærede Medlem har indtaget for saa Nar siden over for Socialdemokrater og Smaafolk i Genhold til de Eksempler, jeg har nævnt, vil det ærede Medlem forstå, at jeg efter den Stilling, jeg altid har indtaget, idet jeg altid har sat Pris paa Arbejderbevægelsen og finder, at det er en udmærket Alliance, vi i den have haft i den politiske Kamp, er glad ved at høre, at han nu er vendt tilbage fra tidligere Tidens Wildfareller og er bleven tapper Benstreman igen. Hvad der nærmest foranledigede mig til at tage Ordet, var den Udtalelse, vi hørte fra den ærede fungerende Ordfører angaaende de militære Budgetter i det hele. Jeg følte mig ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds lidt ubehagelig berørt ved den ærede Ordførers Bemærkninger om, at Krigsministerens Budget var en Sag, som man helst maatte gaa lidt hurtigt forbi. Det Indtryk fortog sig dog i meget væsentlig Grad hos mig, da jeg hørte den Naade, hvorpaa den ærede Ordfører senere under Hødet i Gaar afsviste den højterede Krigsministers Historiefribering med Hensyn til Militarismen og Provisorismen. Vi ere blevene vante til i de senere Nar, naar man talte om disse Sager, kun at høre traditionelle og ret komme Udtalelser, der gentog eller henviste til tidligere Udtalelser, og dermed slog man sig til Ro. Jeg fik i Gaar, da jeg hørte den ærede Ordførers sidste Udtalelser, Indtrykket af, at da var Blodet kommet lidt i Bevægelse hos ham, og det var jeg glad ved. Navnlige lige over for den Betænknelighed, man har haft angaaende den ærede Ordførers Parti i det hele og dets Tilbøjelighed til at vige og komme udenom, er det en Selvfølge, at jeg med Glæde hørte en saa bestemt og kraftig Udtalelse som den, der kom fra den ærede Ordfører over for den højterede Krigsminister. Men jeg kan ikke være enig med den ærede fungerende Ordfører i hans Betragtning, at det er Militarismen, der er Marsagen, Oprindelsen til den Stilling, hvori vi ligge nu. Han har jo Ret i, at den ydre Anledning til, at vi i 1885 kom ind i provisoriske Tilstande, overvejende var de militære Bevillinger; men den ærede Ordfører naaede dog ikke dybt nok i den Sag, han naaede ikke til Marsagerens Marsag. Det, der har været den virkelige Grund til, at vi ere komne ind i den uhykkelige Stilling, hvori vi have været siden 1885, er ikke særlig de militære Bevillinger. Den ærede fungerende Ordfører henviste i saa Henseende til det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius) og anførte ham som Sandhedsvidne

i saa Henseende. Det ærede Medlem fra Storeheddinge, der jo, siden han veg Ministeriet, er blevet noget mere meddelksom, end han og hans tidligere Kolleger vare, betroede os jo ogsaa, efter at han havde indtaget en mere borgerlig Stilling, at naar han var traadt ind i Ministeriet i sin Tid, var det ikke af særlig Interesse for de Anliggender, der laa under Kultusministeriet — han havde ikke dertil særlig kirkelige Grunde eller pædagogiske Grunde eller kunstneriske Grunde eller overhovedet nogle af de Grunde, der burde bevæge en Mand til at overtage Kultusministeriet. Han har jo selv oplyst os om, at da han traadte ind i Ministeriet som Kultusminister, var det særlig for at blive en Slags Krigsminister, idet han haabede, at han vilde blive i Stand til paa denne Post at bidrage til Ordningen af det, man kalder Forsvarsvæsenet. Jeg tør ikke beskrive, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Storeheddinge saaledes har bekendt, efter at han var traadt ud af Ministeriet; men det er alligevel ikke den virkelige Grund til, at vi ere komne ind i den nuværende Tilstand. Lad mig minde om, at forud for de Dage i Slutningen af Marts og til 1ste April 1885 laa der en Decembertermin! Lad mig minde om, hvad der for længst er blevet offentligt — ved et Uheld ganske vist for det ærede Regeringsparti, men dog tilstrækkelig klart og tydeligt kapitelfæstet ved den Beretning, der blev afslagt angaaende Højres Decembermøde i 1884. Man vil vide, at Parolen ved dette Decembermøde ikke var, at Fædrelandet trængte til Forsvar, nej, det, der var Parolen, var, at Højre var i Naade, at det, under den Politik, som var ført hidtil, vilde gaa til Grunde, at det var nødvendigt at gøre noget kraftigt, hvis man skulde komme frem igen. Det var da, at den Parole blev udstedt, at Højres ledende Mænd rundt omkring fra Landet vare ikke komne her ind for at holde Loven, men for at værgе Landet, og det, de kaldte at værgе Landet, var at værgе deres Parti og dette Partis Regering, og saa sagde de: For dette Formaal maa Loven vige! Derfor vare de Mænd, som overhovedet stode Bevægelsen noget nær, og som havde Værlighed til at høre, hvad der påstredede underhaanden længe før 1ste April 1885, ikke i Tvivl om, hvorledes den Finanslovbehandling skulde ende. Ganste vist kom Beretningen om Højres Delegeretmøde ikke frem for Offentligheden før nogen Tid efter, men det var dog blandt snævrere politiske Kredse ikke nogen Hemmelighed, at Højre paa sit Decembermøde i 1884 havde taget Bestemmelse